

când ea se luptă cu miseria și adese-ori e lipsită de pâinea de toate zilele? — E ridicol dacă un neguțator, un banchier, ale cărui afaceri încep a merge rău, își mărește cheltuielile, ca să-și mascheze starea; dacă o țară face însă astfel, aceasta e o adevărată crimă.” (Aplause vii.)

Trecând apoi la cestiunile, care s'au discutat în dietă din inițiativa guvernului oratorul se întrebă înainte de toate: Ce capătă contribuabilul în schimbul sarcinilor ce poartă?

Drept răspuns oratorul dăce:

„Dacă el cere o mai bună siguranță publică, dacă el cere sporirea organelor polițiale și a judecătorilor, dacă funcționarii se plâng, că sunt rău plătiți, li se dă răspunsul: lipsesc banii. Dacă cetățeanul recurge la ajutorul direcțiilor, el trebuie să plătească serviciile lor cu timbre și taxe ce trec toată măsura. Un exemplu e în aceasta privință jurisdicțiunea. Justiția, în statul modern, nu trebuie, ce-i drept, să li se facă părților gratuit; ea însă trebuie să se mărginească a-și scoate propriile ei cheltuieli de întreținere: gheșeft nu trebuie să facă. (Așa e!) Ce vedem însă în Ungaria? Se încasează din timbre și taxe judecătorești 23 milioane, ear întreținerea justiției costă numai 9 milioane, — deci și justiția e luată drept un izvor de venituri fiscale.”

Nu e dar minune, dacă populațiunea emigrează. În timpul absolutismului ea a crescut cu 1½ milion, ear dela 1872 până la 1880 numai cu 11,000.

Oratorul pune în sfârșit întrebarea, dacă în timpul celui din urmă period legislativ dezvoltarea intelectuală a nemaghiarilor a fost ori nu garantată.

Drept răspuns, pune apoi în evidență agitațiunile produse din cauza reuniunii școlare germâne, legea pentru școlile secundare, prin care se isbesce în instrucția nemaghiară și în autonomiile bisericilor constituite în țară, societățile de maghiarizare și în cele din urmă măsurile luate pentru jignirea autonomiei comitatense și a celei comunale.

După toate aceste autorul urmează:

„Onorabililor mei alegători! — Am răspuns la întrebarea, dacă în timpul celor din urmă trei ani, lucrurile s'au îndreptat ori nu, cu un nu hotărât. — Nu mă sfiesc a trage din aceasta concluziunea, pre care trebuie să o tragă tot omul onest: e hotărârea de a lupta mai departe, dacă trebuie, până la ultima respirațiune.” (Bravo! Aplause prelungite.)

Revista politică.

Sibiu, 31 Maiu st. v.

Mâne este ziua destinată pentru începutul alegerilor de deputați. „Poporul suveran” va fi chemat spre a-și da verdictul sau asupra politicii urmate de cabinetul actual în ultima perioadă de trei ani. Cât de frumos sună aceste cuvinte în teorie și cât de departe sunt ele de realitate! Lăsând la o parte restricțiunile făcute prin legi speciale la principiul „suveranității”, câte mijloace nu se întrebun-

tează în practica electorală, în scop de a se înabuși libera voință a alegătorilor! Ministrul de interne, pentru ochii lumii, adresează tuturor prefectilor o ordonanță, prin care i provoacă de a căuta să încungiere libertatea în alegeri cu garanțiile cele mai puternice, și organele administrative, judecătorești și financiare, de când s'a deschis perioada electorală cutrieră orașele și satele, momind, corupând și amenințând pe cetățeni, numai și numai spre a face să triumfe candidatul guvernamental. În asemenea împregiurări, de sine se înțelege, că partidul guvernamental va isbuti să dobândească majoritatea în alegeri. Pot dar încă de pe acum să chiuie de bucurie diarele guvernamentale, un lucru însă rămâne constat, că viitoarea majoritate guvernamentală nu va fi nici într'un cas expresiunea liberă a majorității alegătorilor.

Dieta croată a devenit din nou teatrul celor mai vrășmașe lupte parlamentare. În ședința dela 10 Iulie n. a fost la ordinea zilei propunerea deputatului Ivici, de a se pune la dispozițiunea dietei toate actele privitoare la inscripțiunile pajurelor. Guvernul a refuzat de a da satisfacțiune acestei legitime cereri și prin refuzul seu a provocat o cumplită furtună în rândurile opoziției. Discursul banului Khuen-Hederváry a fost întrerupt prin o mulțime de apostrofări, din care reiese că termometrul parlamentar a ajuns până la punctul de fierbere. Când banul dăse că dep. Marcovici nu scie să esplice nici măcar un simplu paragraf, dep. Pisacici ripostă numai decăt: Vedeți, așa vorbește un funcționar maghiar. Un alt deputat provoacă pe președintele să nu mai permită un asemenea limbaj. La un alt pasagiu, unde banul dăce că Drul Derencin, de când a eșit din guvern, a devenit confus, Kamenar răspunde prin: „Poftim,” ear Pisacici prin: „Asta este cultură maghiară.” Pavlovici întrebă pe președintele pentru ce permite asemenea vorbe. După ce banul și-a terminat discursul dep. Marcovici protestă contra aroganței contelui Khuen-Hederváry. Voci în dreapta: „Este ban,” voci în stânga: „Nu este.” — Pisacici: „Pentru noi nu este.” Marcovici: „Afirm că nu este și protestez încă odată contra acestui abus de putere. Dacă ar fi Croat, atunci aș se-mi caut satisfacție pe altă cale.” În fine procedându-se la vot, propunerea lui Ivici s'a respins cu 45 de voturi contra 37. Aceste scene nu sânt nici decum de natură de a prevesti o activitate liniștită și spornică în dieta croată. Dacă lucrurile vor merge tot așa, se poate ușor întâmpla să mai vedem încă odată constituția croată pusă în cuiu.

Camera României a terminat și cu revisuirea legii electorale. Rămâne acum ca noua lege electorală să se voteze și de senat, ceea ce se speră că se va pute face în decursul acestei săptămâni. Cu această ocaziune trebuie să relevăm că senatul a revenit asupra votului seu în privința presei, prin care se făcea o mulțime de restricțiuni la libertatea acesteia. Pe viitor presa va fi pe deplin liberă și ori ce delict de presă nu va mai pute fi judecat de tribunalele ordinare, ci numai de juriu. Singura restricțiune ce se face este în privința dinastiei. Atacurile îndreptate contra acesteia vor rămâne a se judeca tot de către tribunalele ordinare. Mai există încă o cestiune de mare importanță, care preocupă sferile politice de dincolo de Carpați, și anume: dacă actualele camere de revisuire se pot transforma în camere ordinare sau trebuiesc disolvate? Cas de precedentă este. Camerele, care au premers actualelor camere de revisuire, încă au fost la început camere de revisuire (au fost convocate spre a se revisui art. 7 din constituțiune privitor la Ovrei) și după aceea s'au transformat în camere ordinare. Există însă totuși o mare deosebire între camerele de acum și cele precedente: acum s'a revisuit legea electorală, basa pe care se razimă actualii reprezentanți, și de aceea este probabil că, după terminarea revisuirei, camerele vor fi disolvate.

Agentul diplomatic al Serbiei, d. Simici, a părăsit Sofia, lăsând la agenție numai pe secretarul seu. Ruptura diplomatică așa dară este perfectă. Acum ar urma să se dea cuvânt tunului și pusei și dacă Serbia și Bulgaria ar pute să urmeze de capul lor, poate că mâne au auzi că între aceste două țeri a isbucnit resboiul. Din norocire însă puterile cele mari, care conduc destinele Europei, simt cu mult mai mult trebuința de pace, de cât să poată suferi ca să se dea foc orientului, la a cărui stingere ar trebui apoi să cheltuiască o mulțime de forțe. De aceea putem fi liniștiți; de consecințe grave vom fi feriți.

Starea lucrurilor în Egipt merge din rău spre mai rău. După cum se telegrafează diarului „Daily News”, Fellahii din Egiptul de sus au refuzat de a plăti ori-ce impozit. Există un fel de rezistență pasivă, spriginită de șeici și de notabili. Guvernul este pe cale de a banerota. Cassele sânt cu desăvârșire goale. Pentru guvern n'a mai rămas alt mijloc, decăt de a da ordin să se încasseze restanțele de impozite cu ori-ce preț, vândându-se chiar și proprietățile Fellahilor. Este de temut însă, să nu isbutească o revoluție cu ocaziunea execuțiunilor.

Cestiunea orient

Cetim în „Telegraful” curesci următoarele destăin

Atât la noi în țară cât și se dau pe față nise evenimen într'un mod evident că în pace în care trăim, se pregătesc scopuri stabilite o conjurație în statu-quo al Europei.

Sânt câteva luni de când, aceasta, am denunțat națiunii sirii prințului Hilcow la Sofia, cul intim al generalului Ignat capitala principatului Bulgaria tiri strânse cu oamenii de frum slave din peninsula Balcanilor. vîngerea partidei radicale din S. din șefii acestei mișcări, scăpa nului dela Belgrad, sosiră la S. tudei ruso-file din Moscva în cu Pasici și alții, declarându-le nu e de loc ostilă înființării că ea merge chiar mai departe crearea unei republice slave fed din Bulgaria, Bosnia, Hertegovina

Micul congres clandestin, diat după potolirea revoluției se mai departe decăt aceste simple Pasici i s'a propus bani și i s'a deri cu diplomații din Petersburg un program de acțiune.

De asemenea, adese-ori a ura ce o seamănă Rusia în B. poporului sêrb. Nimic nu se privință pentru a se atinge se mai curînd. Vexațiunile cele consulilor sêrbi și ordinele cele Sêrbilor se dau nacealnicilor la granițele sêrbo-bulgare. Dis. află regele Milan la Petersburg toate mijloacele sânt puse în dita pe acest rege atât în S. partea slavă a peninsulei Bal. terpune regelui Milan pe prințul pe Nicolae, prințul Muntenegru precum am dîs mai sus — mer partidelor înaintate sêrbe creare

Această activitate subteran momentul de față de cătră din peninsula balcanică tinde față a-și lărgi cercul seu de ac Prut și prin Dunăre în Româ

La conferința din Sofia ralui Ignatiw și radicalii sêr de intrarea României în fanta republicană, visată de autocra cova și Petersburg. Aci, ca și conspirația rusă a cređut de o pretendent fantastic la tronul și dincolo de Dunăre, ea cuted profitul causei sale mișcările c unui popor nedreptățit de istor

Foița „Tribunei”.

Când vrea omul.

(Înceiere).

Îi cam bătea inima, când se gândea, cum să vorbească cu un om așa de învățat ca profesorul Relescu, directorul scoalei, pe care nu-l mai văduse de când s'a măritat. Grigile casei o făcuseră să uite și pușinul ce învățase, și când se gândea pe drum cum să așeze cuvintele spre a-i spune pe scurt durerile și dorințele ei, i se părea lucru așa de greu, încât îi venia să se întoarne înapoi. Însă dragostea de mumă îi dădu curagiu! Ea intră la director și mai nu era să-l cunoască atât era de schimbat și îmbetrănit. Numai ochii lui mari și pătunțori rămăseseră tineri. Se vedea în fața lui că trebuie să fi suferit mult, și asta mai mult încă decăt cuvintele bune, cu care o primii, îi dădu tot curagiu. Ca unui duhovnic îi spuse toată grija ei și-i ceru un sfat. „Noi sântem oameni fără multă carte și nu scim ce să facem”, încheiă, uitându-se rugătoare în fața lui.

„Cređi Dta că băetul nu-i rău la inimă, și că-i bărbătos sau nu? întrebă directorul cu glasul seu liniștit.

„Nu cred că are o inimă rea” răspunde femeea cam nesigură și aducându-și aminte de cruđimea lui Ionică față de bietul motan. „Însă un lucru, despre care sîm sigură e, că nu-i fricos, nu, asta nu-i! E inimos ca un leu!”

„Atunci poate mai este ceva bun în el!” și profesorul se gândi un moment umblând prin casă, apoi se opri deodată înaintea femeii.

„A fost fiul Dtaie vre-odată la împărțirea premiilor?”

„El! Ce avea se caute? Nu!” răspunde ea cu un zimbet dureros.

„Îi face ce ți-oi spune eu?”

„Tot, tot, ori ce ar fi!”

„Caută să-l duci ca din întâmplare la serbarea aceasta, însă, să nu scie că ai fost pe la mine! Dta să vii cu el!”

„Bine, bine, — și credeți?”

Sêrmana femeie, eși ca amezită. Ce putea să fie încercarea aceasta? Va reuși! — Ea singură n'o credea. Însă, a doua zi, când trebuia să fie împărțirea premiilor, luă pe băiat cu densa în tîrg și potrivii așa, încât era aproape de curtea domnească, când începu a se strînge lumea spre a vedea serbarea.

„Hai să intrăm și noi” dăse mama. Și amîndoi intrară în sală. Băiatul deschisă ochii mari, vedînd atîta lume și flori și musică. „Mamă, pe cine așteaptă încă de nu încep” întrebă cu mare interes. „Pe prefect, care are să împartă premiile la băieții cei buni și harnici.”

Ionică ear privi în toate părțile. Acum intră prefectul cu mai mulți alți domni, se sui pe estradă și cetirea numelor începu: Teodor Pompilian, scoala din Sărărie, clasa 1 premiant 1 cu coronă.

Musica începu să cânte, mulțimea făcu loc

cu un fel de respect și un băiat mic, de stat slab și palid merse până la estradă, prefectul îi puse cununa pe cap, îi dădu un pachet de cărți și băiatul se întoarse înapoi lîngă părinții lui. Cineva lîngă Ioniță murmură cu un glas mișcat. „Ce bucurie pentru părinți; tata e un biet dascăl dela biserica Buna-Vestire, da i-a dat D-șeu băieți care plătesc mai mult decăt o avere”. Ionică ascultă.

Cetirea urma înainte. Unul după altul venia să-și iee premiile, — musica le cânta fie-căruia, și la numirea fie-căruia se auzi un fel de vuet bucuros în public. Fața lui Ionică se făcuse și mai roșie și ochii lui holbați nu mai păraseau estrada. Îl cuprinseseră par'că ferbințelile frigurilor! Ar fi vrut și el să fie între cei premiați. Deodată... visa el? Prefectul ceti numele seu: Ioan Sterie. Însă pe moment fu întrerupt de directorul scoalei lui Ionică. „Seusați, d-le prefect, s'a strecurat o greșală la scrierea listei”. Prefectul se uită mirat la el. „Ioan Sterie e cel mai rău băiat din toată scoala”. dăse directorul cu glasul seu liniștit și puternic. Toată lumea auzise și un murmur de desaprobarie trecu prin sală. Ionică era ca sfărmat de rușine. Incet, cu ochii plecați, țiindu-și pălăria înaintea feței, el urmă pe mama lui, care părăsi sala plină de groază. Abia pe stradă avu curagiu să se uite la el! Fața lui era foarte palidă și avea a expresiune cu totul nouă.

După ce ajunseră a casă fără a fi schimbat un singur cuvînt împreună, Ionică scoase dintr'o

ladă cărțile lui, una câte una și începu să cetească. Dela nă băieților care jucau arșici. În singură dată capul. „Nu cređe șopti mama. Însă tata clătite prea bucura, eu nu mă aște numai o apucătură”. Însă ma ei presimția o schimbare și nu

O săptămână trece, apoi canție, timpul atât de dorit de fesori! Gemea mahalaua de lor lipsea; inventatorul strîngă — Deputațiuni peste deputați reastă unde lucra el și 'l îndevie la joc. — Până și ciresul restei cu crengile lungi întina ușoare pe hîrtia, pe care se lîngă socoteli, parcă ar fi v de a învăța. Însă înzadar! I tele pe masă; strîngendu-și fr mănecile, parcă ar fi vrut să stee la un loc. Tata își fre pu „Veđi am sciut eu, că băet băet! Mama nu dăcea nimic șiretă în bucuria ei. Într'o plină de o muncă neinteruptă de tată său. „Am să te rog să face tată?”

„Să vedem ce-i.”

„Am să te rog, că de șitul anului, să nu întreb cum mă port, nici cum învăț.

o de Dunăre, se găsec atât naivi cari cad în mod inconștient în laturile întinsei conștiinței, cât și trădători infami, această buruiună crește pretutindenea, nutrită fiind de decadența morală a unei părți a societății române.

Aparițiunea unor foi iredentiste române, propagarea unei republice slave, similitudinile rusești răspândite în Ardeal, sînt niște fenomene cari trebuie să deștepte atenția noastră să ne facă să veghiăm, ca nu cumva surprinși, cădem în lanțurile ce ni se întind de dușmanii seculari ai țerei românești.

Două declarațiuni noue privitoare la Mila împărătească.

I.

Subscriși preoți ai tractului protopresbiterial Brașovului I, avînd cunoștință de emisul d-lui ministru de culte și instrucțiune, prin care s'a decretat, că ajutorul împărătesc menit pentru preoții săraci și binemeritați din archidieceasa ort. a Transilvaniei pe viitor nu se va mai împărți, ca în trecut, prin Archiepiscopul și consistorul nostru, ci prin dl ministru însuși, — s'au runit la data mai jos însemnată în conferență, considerînd, că prin citatul emis ministerial:

a) se vatămă autoritatea și autonomia bisericească noastră garantată prin lege, precum și de Archiepiscopului și a celorlalte organe ale ierarhiei superioare;

b) că prin punerea în practică a citatului emis ministerial se deschide drumul, pe care se strecura felurite influențe ale politicii dominante în biserica noastră, în detrimentul bisericii și poporului nostru;

c) considerînd, că sinodul nostru archidieceșan a decis, ca la cas, când toți pașii, ce se face la înaltul regim și la Majestatea Sa împăratul și Regele, ar rămîne fără rezultat, archidieceasa ort. orient. a Transilvaniei să nu primească acel ajutor împărătesc, — din motivul că uror acestor considerante subscriși preoți ai tractului protopresbiterial I al Brașovului ort. orient. în mod solemn următoarea

Declarațiune:

1. Preoțimea din protopresbiteratul Brașovului I, exprimîndu-și recunoștința sa către Consistorul archidieceșan pentru inițiativa luată, adrează la concludul adus în cestiunea ajutorului împărătesc menit pentru preoții ort. orient. săraci și binemeritați din archidieceasa Transilvaniei; prin urmare,

2. La cas, când acel ajutor nu s'ar da pe baza dispozițiilor primitive din anul 1861, înaltul regim ar insista pe lîngă condițiunile necesare cuprinse în emisul d-lui ministru de culte și instrucțiune, preoțimea subsemnată renunță la acel ajutor. Brașov, 17 Maiu 1884.

Barac m. p., protop. Ioan Petric m. p., Popescu m. p., Radu Popea m. p., paroch. Barto-

„Și la sfîrșitul anului?“
„Lasă-te în nădejdea mea.“
Sterie bacalul s'a ținut de cuvînt.

O singură dată n'a întrebat de băetul seu. Că înveța, înveța și noapte. Nu e lucru mare pentru cel ce-a rămas în urmă să ajungă la ceilalți. Dar încă să-i întrecă! Înșe voința mare! Și în băetul cel cu părul roșu o voință de fer. Anul se apropia de sfîrșit, că anul scolar și silința lui Ionică părea, că se cece cu fiecare zi. Abia mîncă; abia dormia; abia se, de pe fața lui acum palidă dispăruseră și cu toate, că era cu părul roșu și cu ochii neregulate, părea acum plăcut. Avea aer distins și serios, care l'ai căuta de multe ori zădar la oameni mult mai mari.

Era blînd și liniștit și ca preocupat de o mare. — Mama începu să fie îngrijită. Veșnic și trecură esamenele. Nimenea nu afla a cum s'au petrecut lucrurile. Vr'o două zile de împărțirea premiilor veni băetul a casă totu alterat. — Nu își afla loc. Tată și începu deodată — „nu voiți să mergeți cu la împărțirea premiilor?“

„De ce nu“, ăcea tata bucuros.

În ziua, când avea să fie festivitatea, Ionică îmbracă cu multă îngrijire.

„Nu cumva capătă și el vr'un premiu, macar atrulea“, șopti mama?

„Asta nu!“ respunse tata, „da poate a ta o mențiune.“

lomeiu Baiulescu m. p., paroch. Irimie Verzea m. p., paroch. Bonifaciu Pittiș m. p., paroch. George Perșenariu m. p., paroch. Alexie Verzea m. p., paroch. Toma Frateș m. p., paroch. Ioan Maximilian m. p., paroch. Ioan Eft. Popoviciu m. p., paroch. Ioan Pascu m. p., paroch. Petru Cârstocea m. p., paroch. Nicolau Soiu m. p., paroch. Vasilie Sfetea m. p., paroch. Toma Bârsan m. p., paroch. Stefan Manole m. p., capelan. Victor Popea m. p., paroch. Vasilie Voina m. p., paroch. George Urdea m. p., paroch. I. P. Craiovean m. p., paroch.

II.

Preoțimea subsemnată din tractul ortodox român II. al Brașovului ajungînd la cunoștința, că împărțirea ajutorului de stat menit pentru preoții români ortodoksi scăpătați și binemeritați din archidieceasa Transilvaniei pe viitor nu se va mai împărți, conform cu prea înaltă rezoluțiune împărătească din 29 Mai 1861 de către Archiepiscopul în înțelegere cu consistorul nostru, ci în urma unui normativ emis din partea d-lui ministru ung. de culte și instrucțiune publică, după ce acesta va lua informațiuni dela archiepiscopul, cari informațiuni și așa vor fi deciziune, se va împărți prin însuși d. ministru; s'a adunat astăzi în conferență, și avînd în vedere, că normativul ministerial susamintit

a) este în contradicere cu rezoluțiunea împărătească din 29 Maiu n.;

b) că prin acest normativ se vatămă autonomia bisericească noastră române ortodoxe garantată prin lege;

c) că se degradează pozițiunea archiepiscopului nostru și a consistorului la rolul unui birou de informațiuni;

d) că e foarte de temut, că la împărțirea ajutorului se vor preferi nu acei binemeritați și lipsiți preoți, ci aceia, cari se vor abate dela misiunea pastorală;

e) avînd în vedere concludul luat de sinodul nostru archidieceșan din ăst an, în urma căruia se vor face pașii necesari la locurile competente pentru revindicarea acestui drept, și când nu s'ar obține rezultatul dorit archidieceasa română ortodoxă din Transilvania renunță la acel ajutor, declară în mod solemn:

1. Întreaga preoțime din protopresbiteratul român ortodox II. al Brașovului votează recunoștință și încredere sinodului archidieceșan și declară, că aderează la acel conclud adus în cestiunea ajutorului împărătesc, care conclud tinde a salva vađa, autoritatea și autonomia bisericească noastră, și prin urmare

2. La întemplantare, când pașii făcuți de autoritățile noastre bisericesci nu vor avé rezultatul dorit, și înaltul regim ar persista pe lîngă umilitoarele condițiuni cuprinse în normativul mi-

„Bună și asta!“ murmură femeia, și tustrei plecară împreună. — Sala era și mai plină decît anul trecut. Ionică, de când intrase în sală, părea că-i pe altă lume. Inima lui bătea, și din ochii lui așintiți pe estradă părea că iasă foc. Prefectul intră, tăcere se făcu în sală, și luând lista în mână începu să cetească. Scoala din Pécuarari, clasa a patra, premiant I cu cununa Ion Sterie. Un țipet înabușit se auzi din mulțime. Era un glas femeesc. Musica începu se cânte și un băet pîlid cu părul roșu trecu încet, ca visînd, prin mulțimea care-i făcea loc. Era Ionică.

Prefectul îi puse cununa pe cap, îi dădu un pachet de cărți, și el se întoarsă înapoi liniștit și serios. Si nimene n'a zîmbit în sală vedînd cununa pe părul cel roșu. El se apropie de mama lui, care-i întindea brațele, plîngînd de bucurie. „Mamă, vrei să uiți rușinea de aji un an?“ Și cununa lunecă încet pe brațul ei. — „Copilul meu! Copilul meu!“ murmură mama, „Dumneșeu să-ți răsplătească bucuria, pe care ne-ai făcut-o“ Tata — și freca mânele și se uita împregiur. Ar fi vrut să-l vadă toată lumea cât e de fericit.

Ionică a mers tot așa înainte. Aji e unul din cei mai învețați, a ajuns om mare, și părinții lui au trăit și l'au vedut în rînd cu cei mai dîntăiu. În una nu s'a schimbat Ionică Sterie: a rămas o voință de fer și-o inimă de aur.

Matilda Poni.

nisterial; preoțimea subsemnată renunță la acel ajutor.

Brașov, în 25 Maiu 1884.

Ioan Petric, protopresbiter; Alexie Frateș, paroch, Georgiu Ludu, preot; Ioan Oltean, preot; Georgiu Olariu, paroch; Ioan Pop, paroch; Nicolau Puia, paroch; Alexandru Maerusan, paroch; Nicolae Goga, paroch în Apața, Iosif Micu, paroch în Fel-dioară, Nicolau Frateș, paroch în Sînpetru; G. Dogariu Dariu, paroch în Herman; Ioan Leucescu, paroch în Rotbav; Ioan Tulbure, paroch; Ioan Mariu, paroch gr. or.

CRONICĂ.

Cleiu pentru Selișteni și Poienari. Pentru Seliște — cale ferată, pentru Poiana — postă! Eacă momeală electorală pusă de un jude, dacă-i adevărat, chiar jude r. u. cercual, va să ăică de un om al justiției, și de un notar, care abia apucă să-și vadă pe fiul seu postar.

Suferi - va oare floarea mărginimei noastre a i-se prețui inteligența într'atăta, ca să fie aplicată măcar un singur moment a și crede în aceea, ce-și permit nescai corteși așa de nedibaci a presenta drept preț pentru alegerea Sasului Carol Schochterus?!

*

D-l Carol Schochterus ne învîta prin o scrisoare să rectificăm scirea ce-am comunicat în numărul de ieri relativ la unele declarațiuni ce ar fi făcut D-sa față cu niște alegători din Cristian.

Regretăm, că d-l Schochterus nu rectifică notița dată de noi, ci ne trimite o rectificare în limba germană a traducerii nu tocmai exacte, comunicate de colegii noștri dela „S. D. Tagblatt“. Trebuie dar să ne mărginim a reproduce notița noastră și a pune alături a ea desmințirea dată de d-l Schochterus, pentru-ca și d-l Schochterus să se convingă însuși, că nu se potrivește una cu alta.

Candidatul guvernamental d-nul Schochterus, precum auzim din parte acreditată, a declinat în fața alegătorilor sași din Cristian „onorul de a fi trimis de Români în dietă“, de vreme ce o deputație din Seliște „n'ar fi avut parte de grația d-sale“. Așteptăm acum ca d-l Schochterus să declare față cu nescai „păcale“ din Seliște, că Domniului doresce a fi cu deosebire candidatul Românilor.

Eată și desmințirea:

„N'am fost de mai multe septemăni în Cristian, nu am putut dar să vorbesc despre aceea, dacă Românii vor alege ori nu; tot atât de puțin am putut vorbi despre o deputațiune din Seliște, de oare-ce până astăzi nu mi s'a prezentat nici una.“

„Declar prin urmare, că împărțirea făcută din parte bine informată (wohl unterrichtet) este o minciună.“ Carol Schochterus.

Dar n'am ăis că dl Schochterus a fost la Cristian, nici că i s'a prezentat o deputațiune, nici că eram „wohl unterrichtet.“

*

Societatea științelor medicale din Bucurescia decis a convoca o Adunare generală a medicilor veterinari și a farmacistilor din țară și a numit un comitet însărcinat cu organizarea acestei adunări.

Această adunare generală se va ține în Bucuresci în zilele de 6, 7 și 8 Octombrie 1884. D. dr. Felix, președintele acestui comitet, va face cunoscut oara și locul întrunirii. Direcțiunea căilor ferate va face o reducere de preț pentru membrii din județe.

*

O Română doctor de medicină. „Românului“ i se scrie din Paris că la 5 Iunie, la facultatea de medicină, a susținut în mod distins tesa de doctor în medicină, d-șoara Cutzarida, prima femeie română, ce are onoarea a fi obținut această distincțiune.

Din punctul de vedere științific, tesa sa asupra hydorrhoeiei, ca prim caracter pathognomonic al cancerului corpului uterin, este o lucrare cu totul nouă și foarte importantă, asupra căreia juriul a felicitat-o în repețite rînduri.

Emigrațiunea ovreiasă din sudul Rusiei continuă; cel mai mare contingent al emigraților se îndreaptă spre America. Căusele cari fac ca această emigrațiune să nu înceteze este aplicarea legii, prin care se interăice în Rusia Ovreilor de a locui în comunele rurale. („Telegr.“)

*

Vremea în toată țeara României merge spre îndreptare. Alaltăieri a plouat în multe de localități. Ieri însă, cerul a fost numai nourat în toate părțile, totuși a plouat la Argeș, Bêrlad, Brăila, Buzeu, Calafat, Cămpina, Focșani, Galați, Isaccea, Moinesci, Oltenița, Râmnicu-Sărat, Râmnicu-Vâlcea, Sinaia, Valea-Călugărească, și alte localități. Pe la 7 oare dimineața, la Craiova a fost o furtună cu grindină.

VARIETĂȚI.

(Veniturile postelor.) Biroul internațional din Berna a publicat rezultatele financiare obținute de serviciile postale ale fiecărei țeri ce face parte din Uniunea postală, pe timpul anului expirat.

Eată tabloul veniturilor după națiuni: Statele Unite 220.579,892, Germania 213.111,609, Anglia și colonii 206.270,024, Franța și colonii 157.599,772, Austro-Ungaria 66.276.833, Rusia 60.944,468, Italia 32.670,886, Elveția 17.106,436, Spania 14.902,639, Belgia 12.754,276, Suedia și Norvegia 10.573,576, Țerile de jos 9.910,374, Japonia 9.077,987, Danemarca 6.177,560, România 4.076,921, Mexico 3.615,398, Portugalia 3.018,868, Republica Argentină 2.319,160, Egiptul 2.215,713, Chili 1.709,100, Grecia 903,552, Bulgaria 483,733, Luxemburgul 446,585.

(Două-ăeci și cincide doamne condamnate). Tribunalul din Carlsruhe a condamnat ăilele aceste două-ăeci și cincide doamne din Pferzhim, aparținînd unei bune societăți din acest oraș, la pedepse dela o lună până la nouă luni închisoare. O moașe, care făcuse servicii acestor doamne, a fost condamnată la doi ani închisoare.

Această afacere, ținută cu totul secretă de presa din marele ducat de Baden, a produs în toată țara o viuă emoțiune.

(„Telegrafului“ bucurescian i se scrie din Basarabia), că în orașelul Soroca s'a ivit o nouă sectă foarte misterioasă, ai cărei proseliți în curînd vor fi judecați de către curtea cu jurați din Chișineu. Afacerea constă în următorul fapt: o femeie bătrână anume Anisia a visat în ajunul zilei Sf. Constantin și Elena că a venit la dînsa Maica Precestă și i-a dat o icoană, pe care au fost zugrăviți sus numiții sfinți, apoi i-a mai ăis: că trebuie arse toate alte icoane și a se închina numai celor, cari represintă pe Sf. Constantin și Elena. Anisia povestă visul rudeniei sale și imediat s'a format o sectă nouă, socrul femeii Anisia nevoind a intra în această sectă a fost omorît și acest omor a dat pe față întreaga sectă.

(Poetul rusesc și censorul.) Din anul 1833:

Poetul: „Mi-ar plăce să răpesc surisul ceresc al buzelor tale . . .“

Censorul: Femeia nu-i deamnă de-a-umii surisul ceresc.

Poetul: „Tu ai înțeles pentru ce arde sufletul meu . . .“

Censorul: Neadmisibil, căci îndrănescce a vorbi despre suflet.

Poetul: „O singură privire gingașă a ta este pentru mine mai mult, decît privirea întregului univers.“

Censorul: Neadmisibil deoarece în univers sînt puteri, cari trebuie prețuite mai mult, ca privirea unei femei.

Poetul: „Oh! cum aș dori să mă aflu cu tine în singurătate și să gust lîngă tine fericirea . . .“

Censorul: Neadmisibil, căci fericirea nu se află la femeie, ci în evangeliu. —

(O sectă nouă), formată în Statele-Unite ale Americii, a străbătut, ăice Ortodoxul, prin Elveția și a ajuns până și în România. Este vorba de societatea adventiștilor ăilei a șeptea, o societate nici curat protestantă nici curat jidovească. Ea a făcut proselit în Pitești pe un domn Tom a G. Aslan.

Director și redactor responsabil Ioan Slavici.

Bibliografie.

Satul cu comorile, novelă localisată de Petruscu. Braşov 1884. Tipografia Alexi. Se află de vîndare la autorul în Braşov. Preţul 45 cr. Tot la acel autor se mai află de vîndare: Studin din economia naţională. Despre bănci, operaţiunilor, despre efecte şi despre burse. Preţul 40 cr. sau 1 leu. — Nepotul ca unchiu, comediă de Schiller, preţul 25 cr. sau 50 bani. Cartile sateanului roman. Pentru trebuinţele poporului român. Gherla. Cursul X. 1884. Cartea V. Sumar: Domnul şi plugarul (poesie). — Unele lupte ale Domnilor români. Stefan cel Mare şi Mihai Viteazul (Lupta dela Racova). — Muiera şi mama adevărată (poesie). — Ţiganul avocat. — Amărita turturea. — Cartea VI. Sumar: Unele lupte ale Domnilor români. Stefan cel mare şi Mihai viteazul (Lupta dela Resboieni sau Valea Albă). — La examen (poesie). — Mama prea bună e neună. — Voina (poesie). Familia. Oradea mare 27 Maiu v. (8 Iunie st. n.) 1884. Anul XX. Nr. 22. Sumar: Nu se stînge (poesie). — Din zile bătrâne. — Spiritismul modern. — Idilă păsească (ilustraţiune). — Despre sănătate. — Pericolile corsetelor. — Bibliotecile cele mai însemnate. — Salon. — Cafeaua. — Bonboane. — Feliurimi. — Căilindarul sêpstămănei. Amicul familiei. Gherla 1/13 Iunie 1884. An. VIII. Nr. 11. Sumar: Titu Maiorescu (biografie cu portret). — Căsătoria (studiu social premiat cu 100 franci. — Te iubesc (poesie). — Prospect dela Sinaia — România (ilustraţiune). — Castelul regelui României la Sinaia (ilustraţiune). — Luculus (novelă originală). — Cătră damele române (poesie). — Disputa între condeiu şi sabie. — Tablou încântător (poesie). — Parintele Carthausi (roman). — Silinţa deşcartă (poesie). — Carmen Silva. — Găciturii.

Bursa de Budapesta.

din 11 Iunie st. n. 1884.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, listing various securities and their prices.

Bursa de Viena.

din 11 Iunie st. n. 1884.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, listing various securities and their prices.

Schweighofer fii

fabrica imp. reg. de clavire in Viena pentru Transilvania şi in Sibiu

depositul de clavire al lui Heldenberg numai în mostre alese şi cu preţuri originale se recomandă cu tot adinsul p. t. publicului din provincie.

43 (1)

Institutul tipografic

primesce un practicant de compoziţie absolvent cel puţin al unei şcoli şi cunosător al limbii române şi învăţăcei de tipografie avînd pregătirea de cel puţin de şcoli medie.

A se adresa la „Institutul tipografic”

SPIRIT

de grad urcat, 90-92

Fraţii Hage

Fabrică de spirit în Sibiu

82 (12-20)

IOAN LURZ

Sibiu, Strada Cismădiei Nr. 3,

recomandă bogatul său deposit de

albituri pentru bărbaţi şi femei,

numai calităţi bune şi cu preţuri de tot moderate, precum şi un

asortiment batiste de olandă

atît albe, cât şi colorate, garnitură la serviciul de cafea pentru 6 şi 12 persoane, o mare alegere albituri de masă de in pentru 6-12-18 ori 24 persoane, şi veritabilă pânză de cânepă în deosebite lăţimi, pentru albituri de cămaşi, stoffe de saltele, şifoane, Oxford, şi altele, albe şi colorate, cu desenuri, în sfîrşit căpiţe şi hăiniţe pentru copii a 1-5 fl. garnitura.

PENTRU SESONUL DE VARĂ

un mare asortiment de ciorapi albi ori coloraţi precum şi de mănăcişă pentru dame, domni şi copii.

Comandele pentru trusouri de mirese se execută cu garanţea cel mai bun şi mai frumos lucru în cusături de maşină.

2 (14)

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Teiuş, Teiuş-Arad-Budapest, and Copşa mică-Sibiu. Includes columns for train types and departure times.

Nota: Numerii încuadraţi cu linii groase însemnează oarele de noapte.